

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Malus, arbor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

DE MALO CAP. I.

Inter fructiferas arbores malo nulla voluptuosior, pulchrior nulla, nulla delicatior. Sed quoniam pleraque sunt quae ad alia quoque fructuum genera accommodari possunt, multasque intra se malus species complectitur, hic malum eam intelligimus, quae plerisque Italiae locis nomen suum tutata est, nisi vulgus syllaba prima fructum ipsum Graecae potius enunciationis vocem, quam Latinae sequere- tur. Malum enim dicunt, atque ita omnes ultra citraque Apenninum gentes. At circa Padum, ad ipsum usque Timavum, pomi vocem sibi unice usurpavit. Horum vero pomorum cum jucundus sit non gutturus solum, diceret Cicero, sed odoratus etiam & aspectus, amoris in primis hieroglyphicum ex e- jus simulacro excogitatum est.

Melo trahit
16, μῆλον
Graecae

AMOR. CAP. II.

Quaeque amorum agmina pingere delectantur, lustrare eos malis, & inter arbores ejusmodi la- scivire, poma decerpere, abrodere, jactareque; confingunt. Hinc apud Theocritum *ἑκατόμυτος*, *ἔβηκεν οὐκ ἐπὶ τῆς ἀφροδίτης ἀγρῶν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρῶν*. Et, *Malo me Galatea petiit*, Damocetas ait apud Virgil. *Malo Cydippen Acontius venatur*. Mala non temere Hyppomene Venus elargitur, quae usque adeo grata fuerunt Atalanta, ut zonam abstulerint diu ligatam, de quo Theocriti carmen non indiligen- ter animadyendum:

Malum ad
amoris sym-
bolum.

Ecloga, 7.
Quod in-
scribitur
Cydippes
gremium
missi.
Ovid. l. 20
Metam.

*Μῆλα μὲν ἐν πόλει τῶν θεῶν ἔστιν ὀφθαλμοῦν.
Μῆλα, sicut condens Bacchi de tempore sumpta.*

quod interpretes exponunt amabilia, amorem quippe facientia. Mala enim illa Philetas ait de coro- natis Bacchi temporibus decerpita: non enim quispiam in amorem ferretur, nisi prius laetitia titilla- tione concitaretur: laetitia vero datorem Bacchum Poetae passim celebrant, ut in vitis commenta- rio latissime declaratum. Apud Lucianum dialogo qui Toxaris inscribitur, legas, *καὶ τῶν φάσιν ἡμῶν ῥῆσι, οὗ μὲν πῶς ἀπὸ τῶν ἀφροδίτης*. Corollis quippe magna ex parte flaccidas, & ambela quaedam ma- la, moriave tacta, in amoris indicium à Chariclea matrona nobili Diniae cuidam dono missitata. Et *missum spem furtivo munere malum*, memorat Catullus, quod adventu matris excussum è casta virginis gremio profuerit. Jam & apud Onirocritas mala venerarum illecebrarum plurimum indicia sunt, praecipue verd, iis quorum cogitationes ad amicas suas tendunt. Et mala demum, praefertim dulcia, Veneri esse dedicata autmant. Philo insuper in hanc sententiam primam illam ma- lum, cujus fructibus nostri generis authoribus interdictum fuerat, ex mystico sensu ab iis, quae posui- mus, non admodum alieno deducit, quae Theologi, tam Graeci quam Latini multis & magnis volu- minibus tractare, nobis id afferre nunc satis fuerit: parentes illos nostros Dei Opt. Max. manibus informatos, vitam primo beatissimam egisse, calamitatum & ærumnarum omnium expertem ter- ra sua sponte omnia ferente. Caeterum lege aberrantes, quia qua fuerat eis arbore interdictum, non abstinent, amantissimo incolatu pullos, solum flebiliter vertisse: atque hinc constare, mali e- jus gustum omnium scire malorum causam mortalibus extitisse. Quae quoniam ex veterum senten- tiam in Serpente nostro fuisse lateque disputata sunt, minimè mihi videntur hic ad repetendum neces- saria.

Artem. l. 1.
cap. 79.

Interpres
Aristophan-
is in Ne-
bulis, ibi,
Μῆλον ἐλε-
θῆς, malo
perens sua
scribit ma-
lum esse
symbolum
amoris,
est dicitur.

AMORIS PROGRESSUS CAP. III.

Ea vero de causa malus potius, quam arbor alia, est amoris dedicata, quod ejus facies omnem re- rum amatoriarum progressum ostendere videatur, earum enim arborum truncis coe: cium primum recti surgunt, à medio vero, ubi dilatari coeperint, in spacia diffunduntur: cujusmodi etiam in ama- tore ratio est, qui munus suum semper ab ingenio pudore quodam cohibitus auspicatur: inde ubi paululum processerit, frontem perficit, ac verecundiae compedibus expeditus, quaque voluerit li- bere pervagatur. Fructus praeterea fert aureos & rubicundos, palloris eadem & erubescendiae, ut ita dicam, signa. Nam apud Horatium *in cinctis viola pallor amantium*: & apud Catullum *quidam in aurata* quia Veneri est dicitur.

Qggg 2